

ЗАКОН за местните данъци и такси

Обн., ДВ, бр. 117 от 10.12.1997 г., в сила от 1.01.1998 г., изм. и доп., бр. 71 от 23.06.1998 г., в сила от 24.08.1998 г., изм., бр. 83 от 21.07.1998 г., изм. и доп., бр. 105 от 8.09.1998 г., в сила от 8.09.1998 г., бр. 153 от 23.12.1998 г., в сила от 1.01.1999 г., изм., бр. 103 от 30.11.1999 г., в сила от 1.01.2000 г., изм. и доп., бр. 34 от 25.04.2000 г., в сила от 1.01.2001 г., бр. 102 от 15.12.2000 г., в сила от 1.01.2001 г., бр. 109 от 18.12.2001 г., в сила от 1.01.2002 г., изм., бр. 28 от 19.03.2002 г., изм. и доп., бр. 45 от 30.04.2002 г., в сила от 1.01.2002 г., бр. 56 от 7.06.2002 г., в сила от 1.01.2003 г., бр. 119 от 27.12.2002 г., в сила от 1.01.2003 г., изм., бр. 84 от 23.09.2003 г., изм. и доп., бр. 112 от 23.12.2003 г., в сила от 1.01.2004 г., бр. 6 от 23.01.2004 г., в сила от 1.04.2004 г., доп., бр. 18 от 5.03.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., изм., бр. 36 от 30.04.2004 г., в сила от 31.07.2004 г., доп., бр. 70 от 10.08.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., изм. и доп., бр. 106 от 3.12.2004 г., в сила от 1.01.2005 г.

Глава първа

(Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.)

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Раздел I

Местни данъци

Чл. 1. В общинския бюджет постъпват следните местни данъци:

1. данък върху недвижимите имоти;
2. данък върху наследствата;
3. данък върху даренията;
4. данък при възмездно придобиване на имущество;
5. данък върху превозните средства;
6. (отм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г.);
7. други местни данъци, определени със закон.

Чл. 2. (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г., в сила от 1.01.2006 г.) Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 3. Данъчните декларации по този закон се подават от данъчно задължените лица или от техните законни представители по образец, одобрен от министъра на финансите, който се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 4. (1) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г., в сила от 1.01.2006 г.) Събирането на местните данъци се извършва от органите на общинската администрация.

(2) Невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на Данъчния процесуален кодекс.

Чл. 5. (1) Данъчната оценка съгласно приложенията към закона може да се измени, но не по-късно от 30 ноември на предходната година, когато индексът на пазарните стойности на недвижимите имоти се увеличи или намали с повече от 20 на сто с натрупване за периода от последната им промяна.

(2) Индексът по ал. 1 се определя от Националния статистически институт.

Раздел II

Местни такси

Чл. 6. (1) Общините събират следните местни такси:

- а) за битови отпадъци;
- б) за ползване на пазари, тържища, панаири, тротоари, площади и улични платна;

- в) (доп. - ДВ, бр. 70 от 2004 г.) за ползване на детски ясли, детски кухни, детски градини, домове за социални грижи, лагери, общежития и други общински социални услуги;
- г) за добив на кариерни материали;
- д) за технически услуги;
- е) за административни услуги;
- ж) за откупуване на гробни места;
- з) туристическа такса;
- и) други местни такси, определени със закон.

(2) За всички услуги и права, предоставяни от общината, с изключение на тези по ал.

1, общинският съвет определя цена.

Чл. 7. (1) Местните такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата.

(2) Местните такси са прости и пропорционални и се заплащат безкасово, в брой или с общински таксови марки в сроковете и по реда на този закон.

Чл. 8. (1) Общинският съвет определя размера на таксите при спазване на следните принципи:

1. възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на услугата;
2. създаване на условия за разширяване на предлаганите услуги и повишаване на тяхното качество;
3. постигане на по-голяма справедливост при определяне и заплащане на местните такси.

(2) За услуга, при която дейностите могат да се разграничат една от друга, се определя отделна такса за всяка от дейностите.

(3) Размерът на таксата може и да не възстановява пълните разходи на общината по предоставянето на определена услуга, когато общинският съвет реши, че това се налага за защита на обществения интерес.

(4) В случаите, когато размерът на таксите не възстановява пълния размер на разходите по предоставянето на услугата, разликата между разходите и размера на таксата е за сметка на общинските приходи.

(5) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 9 реда, по който лицата, неползващи услугата през съответната година или през определен период от нея, се освобождават от заплащане на съответната такса.

(6) Общинският съвет може да освобождава отделни категории граждани изцяло или частично от заплащане на отделни видове такси по ред, определен с наредбата по чл. 9.

Чл. 9. Общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги.

Чл. 9а. (1) Местните такси се събират от общинската администрация.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) Общинските съвети могат да възлагат по договаряне на органите на данъчната администрация действия, свързани със събирането на местните такси срещу възстановяване на разходите.

(3) Приходите от местните такси постъпват в бюджета на общината.

Чл. 9б. (1) Невнесените в срок такси се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(2) Вземанията от такси се установяват с акт на кмета на общината по реда на Закона за административното производство.

(3) Актът за установяване на вземането може да се обжалва по реда на Закона за административното производство.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2003 г.) Вземанията по влезлите в сила актове се събират по реда на чл. 237, буква "л" от Гражданския процесуален кодекс.

Чл. 9в. Когато на общински орган е възложено да извършва действие или да издава документ, за което е предвидена държавна такса, събраната такса постъпва в приход на общинския бюджет.

Глава втора

МЕСТНИ ДАНЪЦИ

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл. 10. (1) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) (Нова - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., предишна ал. 2, бр. 106 от 2004 г.) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

Чл. 11. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 106 от 2004 г.) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят. При предоставяне на особено право на ползване - концесия върху имоти - публична държавна или публична общинска собственост, данъчно задължен е концесионерът.

Чл. 12. (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 13. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 14. (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) (1) За новопостроените или придобитите по друг начин имоти собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, уведомява за това писмено в 2-месечен срок териториалната данъчна дирекция по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) При промяна на някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват териториалната данъчна дирекция по реда и в срока по ал. 1.

(3) (Нова - ДВ, бр. 102 от 2000 г.) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 32.

(4) (Нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.

Чл. 15. (1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени или е започнало използването им.

(2) При прехвърляне на имота приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

Чл. 16. (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г., доп., бр. 102 от 2000 г.) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това териториалната данъчна дирекция по местонахождението на имота по реда и в срока по чл. 14, ал. 1.

(2) В случаите по ал. 1 задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Чл. 17. (1) (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 103 от 1999 г., предишен текст на чл. 17, изм., бр. 102 от 2000 г., изм. и доп., бр. 109 от 2001 г.) Предприятията подават в 2-месечен срок от придобиването на нежилищен имот, съответно от учредяването на право на ползване декларация пред данъчната администрация по местонахождението му, в която посочват вида на имота, точното му местонахождение, отчетната стойност и другите обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка, както и размера на дължимия данък. При промяна на декларираните данни декларацията се подава в 2-месечен срок, считано от датата на промяната.

(2) (Нова - ДВ, бр. 102 от 2000 г.) За жилищните имоти лицата по ал. 1 подават декларация по реда и в сроковете по чл. 14.

(3) (Нова - ДВ, бр. 102 от 2000 г., изм., бр. 119 от 2002 г.) За нежилищните имоти по чл. 11, ал. 2 предприятията подават декларация по реда и в сроковете по чл. 14, ал. 1 и след съобщаването на данъчната оценка от данъчния орган я посочват в декларацията по ал. 1.

(4) (Нова - ДВ, бр. 102 от 2000 г.) Данъкът се внася в сроковете по чл. 28 в териториалната данъчна дирекция по местонахождението на имота съгласно декларираните данни.

Чл. 18. (1) (Предишен текст на чл. 18 - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 34 от 2000 г.) Данъчният орган проверява подадените декларации. Той може да иска допълнителни данни за облагаемия имот, да сверява данните от декларацията със счетоводните книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда - и чрез измерване на имота от техническите органи.

(2) (Нова - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 34 от 2000 г.) При поискване от данъчните органи на данни и доказателствен материал за имотно състояние (копия от карти и планове, компютърни модели, регистри и други) съответните служби на бюджетна издръжка са длъжни да ги предоставят безвъзмездно в 7-дневен срок.

(3) (Нова - ДВ, бр. 34 от 2000 г.) Данни по ал. 2 от кадастъра се предоставят при условията и по реда, предвидени в Закона за кадастъра и имотния регистър.

Чл. 19. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.).

(3) (Нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г., доп., бр. 112 от 2003 г.) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинските съвети на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на функционалния тип на населеното място данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл. 20. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя от данъчен орган по норми съгласно приложение № 2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 21. (1) (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г.) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е отчетната им стойност, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2.

(2) (Нова - ДВ, бр. 102 от 2000 г., изм., бр. 109 от 2001 г.) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната

им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2.

(3) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2.

(4) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 102 от 2000 г., предишна ал. 3, бр. 109 от 2001 г.) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от данъчен орган за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи данъчният орган може да ползва и вещи лица.

Чл. 22. Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимия имот в размер 1,5 на хиляда.

Чл. 23. (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г.) Данъкът по чл. 14, ал. 1 и 3 и чл. 17, ал. 2 се определя от данъчен орган по местонахождението на недвижимия имот и се съобщава на данъчно задълженото лице или на негов законен представител.

Чл. 24. (1) Освобождават се от данък:

1. (доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) общините, за имотите - публична общинска собственост;

2. (доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) държавата, за имотите - публична държавна собственост, освен ако имотът е предоставен за ползване на друго лице и това лице не е освободено от данък;

3. (отм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.);

4. читалищата;

5. сградите - собственост на чужди държави, в които се помещават дипломатически и консулски представителства, при условията на взаимност;

6. (отм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.);

7. сградите на Българския червен кръст;

8. (изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 119 от 2002 г.) сградите на висшите училища и академиите, използвани за учебен процес и научна дейност;

9. молитвените домове на законно регистрираните вероизповедания в страната;

10. парковете, спортните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди;

11. (отм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.);

11а. (нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) сградите - паметници на културата, когато не се използват със стопанска цел;

12. музеите, галериите, библиотеките;

13. (изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) имотите, използвани непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт;

14. стопанските сгради на земеделските производители, използвани за селскостопанска дейност;

15. временните сгради, обслужващи строежа на нова сграда или съоръжение до завършването и предаването им в експлоатация;

16. (доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) сградите, обявени по съответния ред за застрашени от самосрутване или вредни в санитарно-хигиенно отношение за период от 5 години, считано от датата на издаване на първоначалното удостоверение;

17. (нова - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) недвижимите имоти, собствеността върху които е възстановена по закон и които не са в състояние да бъдат използвани, за период от 5 години. Данъкът върху горепосочените недвижими имоти, които се използват от държавата, общините, обществените организации или от търговски дружества, в които те участват, включително приватизираните, се дължи от ползвателите;

18. (нова - ДВ, бр. 18 от 2004 г.) сградите, получили сертификат категория А, издаден по реда на Закона за енергийната ефективност и Наредбата за сертифициране на сградите - за срок 10 години, считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;

19. (нова - ДВ, бр. 18 от 2004 г.) сградите, получили сертификат категория Б, издаден по реда на Закона за енергийната ефективност и Наредбата за сертифициране на сградите - за срок 5 години, считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Освобождаването по ал. 1, т. 1, 2, 4, 7, 8 и 9 е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им дейност.

(3) (Нова - ДВ, бр. 153 от 1998 г., отм., бр. 109 от 2001 г.).

(4) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 109 от 2001 г.) Алинеи 1 и 2 се прилагат съответно и за части от имоти.

(5) (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г.) За имотите по ал. 1, т. 17, правото на собственост върху които е възстановено преди 1 януари 1999 г., петгодишният срок започва да тече от тази дата, а за имотите, собствеността върху които е възстановена след тази дата, този срок започва да тече от месеца, следващ месеца на възстановяването.

Чл. 25. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

Чл. 26. (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., отм., бр. 102 от 2000 г.).

Чл. 27. Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1.

Чл. 28. (1) (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 102 от 2000 г.) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на четири равни вноски в следните срокове: от 1 февруари до 31 март, до 30 юни, до 30 септември и до 30 ноември на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите в първия срок за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2000 г., доп., бр. 109 от 2001 г.) Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 29. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 30. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 31. (1) (Предишен текст на чл. 31 - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) (Нова - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 32. (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 31 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация в териториалната данъчна дирекция по последното местожителство

на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина - по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

(2) За наследник или заветник, който не е съпруг, низходящ, родител, брат или сестра, 6-месечният срок от подаване на декларацията тече от узнаването, че наследството е открито.

(3) За имуществата на лица, обявени от съда за отсъстващи, декларацията се подава от лицата, които се явяват наследници на обявения за отсъстващ към момента на последното известие от него. В тези случаи 6-месечният срок за подаване на декларацията започва да тече от въвеждането във владение.

(4) Когато наследникът е лице, което е било заченато към момента на откриване на наследството и е живородено, срокът по ал. 1 за неговите законни представители започва да тече от деня на раждането му.

(5) Подадената в срок декларация от един наследник ползва и другите наследници.

(6) Данъчно задължените лица посочват в декларацията полученото наследствено имущество по вид, местонахождение и оценка.

(7) Наследствени имущества, за които данъчно задължените лица са узнали след изтичане на сроковете по предходните алинеи, се декларират в едномесечен срок от узнаването. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

Чл. 33. (1) Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се определя и оценява в левове към момента на откриване на наследството, както следва:

1. недвижимите имоти - по данъчна оценка съгласно приложение № 2;

2. чуждестранната валута и благородните метали - по централния курс на Българската народна банка;

3. ценните книжа - по пазарна стойност, а когато пазарната стойност не може да бъде определена без значителни разходи или затруднения, те се оценяват по номинал;

4. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г.) превозните средства - по застрахователна стойност;

4а. (нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 45 от 2002 г.);

5. останалите движими вещи и права - по пазарна стойност;

6. предприятия или дялови участия в търговски дружества или кооперации - по пазарна стойност, а когато определянето ѝ изисква значителни разходи или затруднения - по счетоводни данни.

(2) По реда на ал. 1 се оценяват и задълженията на наследодателя.

(3) Правата и задълженията на наследодателя, които не са установени по основание или размер, се декларират, но се оценяват и вземат предвид при определяне на облагаемата наследствена маса след установяването им по основание и размер. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

(4) При поискване от данъчен орган или от заинтересуваното лице застрахователите издават в 7-дневен срок удостоверение за застрахователната стойност на вещта.

Чл. 34. От актива на облагаемата наследствена маса, определен по реда на чл. 33, се приспадат:

1. установените по основание и размер задължения на наследодателя към момента на откриване на наследството, ако срещу тези задължения не се придобива имущество, което е освободено от данък върху наследствата; не се приспадат задълженията към кредитори, вземанията на които към наследодателя са погасени по давност и не са изпълнени в 6-месечния срок по чл. 32;

2. правата и вземанията, които наследниците са прехвърлили в полза на държавата или общините по установения от закона ред в 6-месечния срок по чл. 32;

3. (изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) разноските за погребение в размер 1000 лв.;

4. предвидените в закона облекчения.

Чл. 35. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33.

Чл. 36. (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца - 0,7 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т. 1 - 5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 37. (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчния процесуален кодекс.

Чл. 38. (1) Освобождават се от данък:

1. имуществото на загиналите за Република България или при изпълнение на служебния си дълг, или при производствени аварии и природни бедствия;
2. (доп. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) имуществото, завещано на държавата, общините, Българския Червен кръст, законно регистрираните вероизповедания в страната, читалищата и другите юридически лица, които не са търговци с изключение на организациите с нестопанска цел, определени за извършване на дейност в частна полза;
3. обикновената покъщнина;
4. дребният земеделски инвентар;
5. библиотеките и музикалните инструменти;
6. предметите на изкуството, автор на които е наследодателят, някой от наследниците или техен роднина по права линия без ограничение, а по съребрена - до четвърта степен;
7. неполучените пенсии на наследодателя;
8. имуществата в чужбина на български граждани, за които е платен данък върху наследството в съответната държава.

(2) Когато две лица са починали едновременно или непосредствено едно след друго и едното е наследник на другото, не се дължи данък за наследствения дял, придобит от починалия наследник.

(3) Освобождаването по ал. 1, т. 3, 4 и 5 е при условие, че имуществото се наследява от роднини по права линия, съпруг, братя и сестри.

Чл. 39. В случай, че наследодателят е придобил по наследство недвижимо имущество, в наследствената маса се включват 40 на сто от данъчната оценка на това имущество, ако то е придобито до 1 година преди смъртта му; 50 на сто, ако е придобито до 2 години преди смъртта му, и 60 на сто, ако е придобито до 3 години преди смъртта му.

Чл. 40. (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

(2) Когато се наследява предприятие на едноличен търговец, участие в събирателно дружество, дялове и акции, представляващи повече от 50 на сто от капитала на търговските дружества, дължимият данък може да бъде заплатен в срок до 1 година от откриване на наследството заедно със законната лихва, която започва да се начислява след изтичане на 2-месечния срок по ал. 1.

Чл. 41. (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г., доп., бр. 102 от 2000 г.) Сумите по сметки на починали лица се изплащат на техните наследници след представяне на удостоверение от териториалната данъчна дирекция, че са посочени в декларацията за облагане с данък върху наследствата и данъкът е платен. Когато данъкът не е платен, той се удържа и се превежда по сметката на съответната териториална данъчна дирекция в едномесечен срок от представянето на документ за размера на дължимия данък, а на наследниците се изплащат суми до размера на остатъка по сметката на наследодателя.

(2) Алинея 1 се прилага съответно и при изплащане на обезщетения по договор за застраховка "Живот", сключен от наследодателя в полза на трети лица.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) Прехвърлянето на поименни акции и други ценни книжа, принадлежали на лица, които са починали или са обявени за отсъстващи, се извършва въз основа на удостоверение, издадено от териториалната данъчна дирекция по

местооткриване на наследството, че тези ценни книжа са посочени в декларацията и дължимият данък върху наследството е платен.

Чл. 42. (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) Кметовете на общини и райони изпращат на териториалната данъчна дирекция до 15-о число на месеца справка за починалите през предходния месец лица с местожителство в съответното населено място.

(2) В справката по ал. 1 се посочват трите имена на лицето, датата на смъртта, единният му граждански номер, семейното му положение, както и данни за законните му наследници - деца, съпруг, родители.

Чл. 43. (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) Банките, застрахователните и другите търговски дружества, както и всички други лица, които са влогодържатели или длъжници по ценни книжи, пари или друго мущество, което влиза в едно наследство, за което знаят че е открито, са длъжни преди плащането, предаването или прехвърлянето на това имущество да изпратят опис на имуществото на териториалната данъчна дирекция по местооткриване на наследството.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества

по дарение и по възмезден начин

Чл. 44. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г., изм., бр. 106 от 2004 г.) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, внесени в страната като нови.

(4) (Предишна ал. 3, доп. - ДВ, бр. 112 от 2003 г.) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(5) (Нова - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 45. (1) Данъкът се заплаща от приобретателя на имуществото по чл. 44, а при замяна - от лицето, което придобива имуществото с по-висока стойност, освен ако е уговорено друго. В случай, когато е уговорено, че данъкът се дължи от двете страни, те отговарят солидарно. Когато страните са се уговорили, че данъкът се дължи от прехвърлителя, другата страна е поръчител.

(2) Когато приобретателят на имуществото е в чужбина, данъчно задължен е прехвърлителят.

Чл. 46. (1) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето.

(2) Имуществото се оценява, както следва:

1. (изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) недвижимите имоти и ограничените вещни права върху тях - по уговорената цена или по определена от държавен или общински орган цена, а в случай че тя е по-ниска от данъчната им оценка - по последната, съгласно приложение № 2.

2. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) другите имущества - по реда на чл. 33, ал. 1, т. 2, 3, 4, 4а и 5.

(3) (Нова - ДВ, бр. 102 от 2000 г.) Данъчната оценка по приложение № 2 за имотите по ал. 2, т. 1 се определя на основата на данните и характеристиките, съдържащи се в декларацията по чл. 14, ал. 1.

Чл. 47. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) (отм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г.);

б) (изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) 0,7 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

в) (изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) 5 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "б".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 2 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 48. (1) Освобождават се от данък:

1. придобитите имущества от:

а) държавата и общините;

б) (доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) българските здравни, образователни, културни и научни организации на бюджетна издръжка, както и домовете за социални грижи и домовете "Майка и дете";

в) Българският Червен кръст;

г) (изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) национално представените организации на хора с увреждания и за хора с увреждания;

д) фондовете за подпомагане на пострадали от природни бедствия и за опазване и възстановяване на исторически и културни паметници;

2. (изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) даренията за лечение на български граждани, както и на технически помощни средства за хора с увреждания;

3. (изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) даренията с хуманитарна цел на лица с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто и социално слаби граждани;

4. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) юридическите лица с нестопанска цел, регистрирани в централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел, за осъществяване на общественополезна дейност за получените и предоставените дарения;

5. обичайните подаръци;

6. имуществото, което е прехвърлено по безвъзмезден начин в изпълнение на задължение, произтичащо от закон;

7. даренията в полза на народните читалища;

8. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2002 г.) придобитите имущества по реда на Закона за приватизация и следприватизационен контрол;

9. непаричните вноски в капитала на търговско дружество, кооперация или юридическо лице с нестопанска цел;

10. (нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г.) чуждите държави за придобиване на недвижими имоти - при условията на взаимност.

(2) Когато имущество, получено по ал. 1, бъде прехвърлено на трети лица, несъбраният данък става дължим, ако се докаже, че прехвърлянето не е свързано с изпълнението на преките цели, за които е създадена съответната организация, посочена в ал. 1, или които са посочени като основание за освобождаване от данък.

Чл. 49. (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г., доп., бр. 102 от 2000 г., изм. и доп., бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г., изм., бр. 112 от 2003 г.) (1) Данъкът се заплаща в териториалната данъчна дирекция по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства.

(3) При безвъзмездно придобиване на имущество, без случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

Чл. 50. Съдиите, нотариусите, областните управители, кметовете на общините и други длъжностни лица извършват сделката или действието, с което се придобиват, учредяват, изменят или прекратяват вещни права, след като установят, че е платен данъкът по тази глава.

Чл. 51. (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г., бр. 36 от 2004 г.) Службите по вписванията в 7-дневен срок уведомяват съответната териториална данъчна дирекция за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижими имоти, а органите на Министерството на вътрешните работи и другите компетентни органи уведомяват в 7-дневен срок за регистрираните, отчислените и спрените от движение моторни превозни средства.

(2) Срокът по ал. 1 започва да тече от деня, следващ вписването, съответно регистрирането, отчисляването или спирането от движение на превозното средство.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 52. С данък върху превозните средства се облагат:

1. (изм. - ДВ, бр. 112 от 2003 г.) превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 53. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 54. (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) (1) (Предишен текст на чл. 54, изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм. и доп., бр. 112 от 2003 г., бр. 106 от 2004 г.) Собствениците на превозни средства декларират пред териториалната данъчна дирекция по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32.

(2) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред териториалната данъчна дирекция по регистрацията на превозното средство.

(3) (Нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по ал. 1. При спиране, съответно при пускане в движение, при кражба и унищожаване на превозно средство, декларация не се подава.

(4) (Нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) Данъчният орган може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При спиране, съответно при пускане в движение, при кражба и унищожаване на превозно средство, данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган, удостоверяващ съответното обстоятелство.

(5) (Нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(6) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., предишна ал. 3, бр. 119 от 2002 г.) Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(7) (Нова - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) При подаване на декларацията по ал. 1 собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство.

Чл. 55. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 109 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 112 от 2003 г.) За леки автомобили размерът на данъка се определя

съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство, както следва:

1. до 50 к.с. (37 kW) вкл. - по 0,25 лв. за к.с.;
2. над 50 до 75 к.с. (55 kW) вкл. - по 0,30 лв. за к.с.;
3. над 75 до 100 к.с. (74 kW) вкл. - по 0,40 лв. за к.с.;
4. над 100 до 150 к.с. (110 kW) вкл. - по 0,80 лв. за к.с.;
5. над 150 к.с. (над 110 kW) - по 0,90 лв. за к.с.

В зависимост от годината на производство данъкът се умножава със следните коефициенти:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство		Коефициент
Над 14 години		1
Над 5 до 14 години включително		1,5
До 5 години включително		2,8

(2) За ремаркета на леки автомобили се заплаща следният данък:

1. товарно ремарке - 5 лв.;
2. къмпинг ремарке - 10 лв.

(3) За мотори се заплаща данък 10 лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително - 12 лв.;
2. над 125 до 250 куб. см включително - 25 лв.;
3. над 250 до 350 куб. см включително - 35 лв.;
4. над 350 до 490 куб. см включително - 50 лв.;
5. над 490 до 750 куб. см включително - 75 лв.;
6. над 750 куб. см - 100 лв.

(4) За триколка данъкът се определя от общото тегло:

1. до 400 кг включително - 4 лв.;
2. над 400 кг - 6 лв.

(5) За автобуси данъкът се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача - 50 лв.;
2. над 22 места, вкл. мястото на водача - 100 лв.

(6) (Доп. - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) За товарен автомобил до 12 т технически допустима максимална маса се заплаща данък по 10 лв. за всеки започнат тон товароносимост.

(7) За ремарке или полуремарке се заплаща данък по 2 лв. за всеки започнат тон товароносимост.

(8) За влекач - обикновен, се заплаща данък 50 лв.

(9) За влекач - седлови, се заплаща данък 100 лв.

(10) За специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, се заплаща данък 50 лв.

(11) За автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона се заплаща данък 100 лв.

(12) За трактори се заплаща следният данък:

1. от 15 до 25 конски сили включително - 5 лв.;

2. над 25 до 50 конски сили включително - 7 лв.;
3. над 50 конски сили - 10 лв.

(13) За други самоходни машини се заплаща данък 25 лв.

(14) За моторни шейни се заплаща данък 50 лв.

(15) (Нова - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) За товарни автомобили с технически допустима максимална маса над 12 т се заплаща данък в зависимост от технически допустимата максимална маса (допустимата максимална маса), броя на осите и вида на окачването, както следва:

Данъкът се заплаща в зависимост от технически допустимата максимална маса (допустимата максимална маса), броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса	Данък (в лв.)
равна или повече от	по-малка от с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	задвижваща ос/оси други системи за окачване на задвижващата ос/оси

Данъкът се заплаща в зависимост от технически допустимата максимална маса (допустимата максимална маса), броя на осите и вида на окачването, както следва:

А) с две оси	12	13	30	61
	13	14	61	94
	14	15	94	107
	15		107	118

Данъкът се заплаща в зависимост от технически допустимата максимална маса (допустимата максимална маса), броя на осите и вида на окачването, както следва:

Б) с три оси	15	17	61	106
	17	19	106	130
	19	21	130	143
	21	23	143	156
	23	25	156	166
	25		166	200

Данъкът се заплаща в зависимост от технически допустимата максимална маса (допустимата максимална маса), броя на осите и вида на окачването, както следва:

В) с четири оси	23	25	143	169
	25	27	169	182
	27	29	182	195
	29	31	195	205
	31		205	210

Данъкът се заплаща в зависимост от технически допустимата максимална маса (допустимата максимална маса), броя на осите и вида на окачването, както следва:

Чл. 56. (1) (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 109 от 2001 г.) За корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите, се събират по 1 лв. за всеки започнат бруто тон.

(2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 109 от 2001 г.) За корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища, се събират по 1 лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и по 0,1 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) За един джет се заплаща данък 100 лв.

(4) (Нова - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 109 от 2001 г.) За ветроходни и моторни яхти се заплаща данък по 20 лв. за всеки започнат бруто тон.

(5) (Нова - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 109 от 2001 г.) За скутери се заплаща данък по 2 лв. на конска сила.

(6) (Нова - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) За влекачи и тласкачи се заплаща данък по 0,1 лв. на конска сила.

(7) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) За речни несамоходни плавателни съдове данъкът се определя по 0,5 лв. за тон максимална товароподемност.

Чл. 57. За гражданските въздухоплавателни средства се заплаща данък, както следва:

1. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети се заплаща данък по 20 лв. за всеки започнат тон максимално излетно тегло;

2. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) за параплан - 12 лв.;

3. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) за делтаплан - 12 лв.;

4. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) за мотоделтаплан - 20 лв.;

5. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) за свободен балон - 30 лв.;

6. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) за планер - 30 лв.

Чл. 58. (1) Освобождават се от данък превозните средства на:

1. (изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) държавните и общинските органи и организации на бюджетна издръжка, които са със специален режим на движение, както и линейки и пожарни на други лица;

2. дипломатическите представителства и консулства при условията на взаимност;

3. Българският Червен кръст, когато се използват за целите на организацията;

4. (изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 112 от 2003 г.) триколката или лекият автомобил - собственост на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, с обем на двигателя до 1800 куб. см и с мощност до 100 конски сили.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.).

(3) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(4) (Нова - ДВ, бр. 45 от 2002 г.) За превозно средство, което няма да се ползва, данък не се събира, при условие че до края на предходната година собственикът му е върнал регистрационния талон.

Чл. 59. (1) За превозните средства с мощност на двигателя до 100 к. с. вкл., снабдени с действащи катализаторни устройства, данъкът се заплаща с 50 на сто намаление.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г.) За автобусите, товарните автомобили и седловите влекачи, снабдени с "екодвигатели", съответстващи на стандартите "Евро 1", "Евро 2" и "Евро 3" данъкът по чл. 55, ал. 5, 6 и 9 се заплаща с 50 на сто намаление.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 45 от 2002 г.) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слаборазвитите планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5, при условие че не се използват за други цели.

Чл. 60. (1) Данъкът се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 31 март и до 30 септември на годината, за която е дължим. На предплатилите за цялата година в първия срок се прави отстъпка от 5 на сто.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 112 от 2003 г., бр. 106 от 2004 г.) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.).

(4) (Отм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.).

(5) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2000 г., бр. 112 от 2003 г.) За унищожените или откраднатите превозни средства платеният данък се възстановява пропорционално на броя на пълните месеци до края на годината, считано от месеца на настъпване на събитието, след представяне на документ от съответния компетентен орган.

(6) Заплащането на данъка е условие за пускане в движение и за редовност при годишния технически преглед на превозното средство.

(7) (Нова - ДВ, бр. 45 от 2002 г.) При пускане в движение на спряно превозно средство данъкът се заплаща по реда на ал. 2.

(8) (Нова - ДВ, бр. 45 от 2002 г.) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2 от пускането им в движение.

(9) (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г.) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл. 61. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 112 от 2003 г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, подал декларацията, а когато не е подадена такава и в случаите по чл. 54, ал. 2 - в приход на общината, в която е регистрирано превозното средство.

Раздел V

(Нов - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 106 от 2004 г.)

Пътен данък

Чл. 61а. (Изм. - ДВ, бр. 6 от 2004 г., отм., бр. 106 от 2004 г.).

Чл. 61б. (Отм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г.).

Чл. 61в. (Отм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г.).

Чл. 61г. (Изм. - ДВ, бр. 6 от 2004 г., отм., бр. 106 от 2004 г.).

Чл. 61д. (Изм. - ДВ, бр. 112 от 2003 г., отм., бр. 106 от 2004 г.).

Чл. 61е. (Доп. - ДВ, бр. 112 от 2003 г., отм., бр. 106 от 2004 г.).

Чл. 61ж. (Доп. - ДВ, бр. 112 от 2003 г., отм., бр. 106 от 2004 г.).

Глава трета

МЕСТНИ ТАКСИ

Раздел I

Такса за битови отпадъци

Чл. 62. (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване.

Чл. 63. (1) (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) За имоти, намиращи се извън районите, в които общината е организирила събиране и извозване на битови отпадъци, се събира такса за ползване на депо за битови отпадъци и/или за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл. 62 в съответния район, както и честотата на сметоизвозване се определят със заповед на кмета на общината и се обявяват публично до 30 октомври на предходната година.

Чл. 64. (1) (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.) Таксата се заплаща от собственика на имота, а при учредено вещно право на ползване - от ползвателя, според одобрените от общинския съвет разходи за съответната година за всяка от дейностите по чл. 62.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.).

(3) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.).

Чл. 65. (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., отм., бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.).

Чл. 66. (1) (Доп. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.) Таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за:

1. осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци - контейнери, кофи и други;
2. събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за обезвреждането им;
3. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци;
4. почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2005 г.) Таксата се събира от данъчната администрация.

(3) (Нова - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Когато до края на предходната година общинският съвет не е определил размер на таксата за битови отпадъци за текущата година, таксата се събира на база действащия размер към 31 декември на предходната година.

(4) (Нова - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) В общините, за които общинският съвет е приел за база при определяне на таксата да се използва данъчната оценка, таксата се събира от данъчната администрация.

(5) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., предишна ал. 4, бр. 106 от 2004 г.) Одобрената план-сметка за определяне разходите на общините по ал. 1 подлежи на проверка от Сметната палата.

Чл. 67. (1) (Предишен текст на чл. 67 - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.) Размерът на таксата се определя в левове според количеството на битовите отпадъци.

(2) (Предишно изр. второ на т. 2 - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.) Когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци по ал. 1, размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет.

(3) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.) При определяне размера на таксата в зависимост от количеството на битовите отпадъци се включват разходите по чл. 66, ал. 1, т. 1, 2 и 3.

(4) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.) Таксата за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет.

Чл. 68. (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет начин на определяне и размер на таксата за битови отпадъци в течение на годината.

Чл. 69. (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.) (1) Таксата се заплаща по ред, определен от общинския съвет.

(2) Общината уведомява лицата по чл. 64 за дължимите от тях такси за съответния период и за сроковете за плащане.

Чл. 70. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.).

Чл. 71. (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Не се събира такса за:

1. (изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г., бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.) сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината;
2. поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината;

3. обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива.

Раздел II

Такси за ползване на пазари, тържища, тротоари, площи, улични платна, панаири и терени с друго предназначение

Чл. 72. Таксата се заплаща за ползване на тротоари, площи, улични платна, места, върху които са организирани пазари (открити и покрити), тържища, панаири, както и терени с друго предназначение, които са общинска собственост.

Чл. 73. (1) Таксата се заплаща от физическите и юридическите лица в зависимост от зоната, в която се намират терените, посочени в чл. 72.

(2) Зоните по ал. 1 се определят от общинския съвет.

Чл. 74. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 75. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 76. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 77. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 78. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 79. (1) Таксите се плащат при издаване на разрешението за посочения в него период.

(2) При ползване на мястото повече от месец таксите се плащат месечно.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 80. Общинският орган, издал разрешението за ползване на място, може да го отнема, когато мястото не се използва по предназначение, когато не се използва от лицето, на което е предоставено, или когато обществени нужди налагат това.

Раздел III

Такси за детски ясли, детски градини, домове за социални грижи, лагери и други общински социални услуги

(Загл. изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.)

Чл. 81. (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 119 от 2002 г.) За ползване на детски ясли и детски градини се събират от родителите или настойниците месечни такси.

Чл. 82. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 83. (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 84. (1) (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 119 от 2002 г.) За ползване на лагери от ученици се заплаща такса на ден в размер, определен от общинския съвет съгласно чл. 7, 8 и 9.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

(3) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 85. (1) (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 119 от 2002 г.) Учениците, които ползват общежития, плащат месечна такса в размер, определен от общинския съвет съгласно чл. 7, 8 и 9.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 86. (1) (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) Лицата, ползващи общински социални услуги, плащат месечна такса в размер на съответстващата реална издръжка на едно лице.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) Реалната издръжка на едно лице включва месечните разходи за храна, постелен инвентар и облекло, перилни и хигиенни материали, транспортни разходи за разнасяне на храната, както и съответната част от общите разходи за електрическа и топлинна енергия, вода, канализация и битови отпадъци, с изключение на даренията и завещанията от местни и чуждестранни физически и юридически лица.

Чл. 87. (1) Дължимата такса се удържа от личните доходи на лицето.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

(3) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

(4) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

(5) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 88. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 89. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 90. Лицата, настанени в частни пансиони или социални патронажи, заплащат суми по договаряне.

Чл. 91. (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) За настаняване в заведение или помещения за отрезвяване се събира такса на ден.

Чл. 92. (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Таксите по този раздел се начисляват и събират от длъжностните лица в съответните заведения и се внасят в общинския бюджет до 10-о число, а тези по чл. 86 - до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се дължат.

Раздел IV

(Изм. и доп. - ДВ, бр. 71 от 1998 г., изм., бр. 153 от 1998 г., доп., бр. 102 от 2000 г., изм., бр. 109 от 2001 г., бр. 56 от 2002 г.)

Туристическа такса

Чл. 93. (1) Таксата се заплаща за ползване на средство за подслон и място за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) Приходите от туристическата такса се внасят по бюджетната сметка на общините.

(3) (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г.) Приходите от туристическата такса от средствата за подслон и местата за настаняване на територията на общината се разходват съгласно ежегодно приеманата общинска програма за развитие на туризма единствено за:

1. изграждане и поддържане на инфраструктурата, обслужваща туризма на територията на общината, включително местни пътища, свързващи курортите с аерогари, железопътни гари и автогари, както и с паметници на културата и на историческото наследство;

2. изграждане на информационни туристически центрове и организация на информационното обслужване;

3. опазване, поддържане и развитие на зелените площи;

4. санитарно-хигиенни мерки;

5. реклама на туристически обекти, намиращи се на територията на общината, в страната и чужбина.

Чл. 93а. (1) Размерът на таксата се определя с решение на общинския съвет не по-късно от 30 юни на предходната година.

(2) Ако общинският съвет не определи таксата в срока по ал. 1, за следващата година остава в сила размерът на таксата, действаща през предходната година.

(3) (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г.) В случаите на чл. 93, ал. 3 общинският съвет определя размера на таксата след предварително съгласуване с общинския съвет по туризъм в процеса на приемане на годишната програма за развитието на туризма.

Чл. 94. Таксата се заплаща от всяко лице, ползващо средство за подслон или място за настаняване, едновременно със заплащането на услугата.

Чл. 95. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 96. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 97. (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) Таксата се събира от физическите и юридическите лица, които предлагат услугата нощувка в средства за подслон и места за настаняване, и се внася по бюджетната сметка на общините до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който е събрана.

Раздел V

Такси за добив на кариерни материали

Чл. 98. Таксите се заплащат за добив на кариерни материали, включително добивани от дъното на водоеми.

Чл. 99. (1) Таксите се заплащат от физическите или юридическите лица, които добиват кариерни материали.

(2) Лицата, на които е предоставена концесия, включваща и добив от съответното находище, не дължат такси по този раздел.

Чл. 100. Таксите се определят поотделно за всеки вид кариерен материал върху brutния добив, определен:

1. по регистрите на производството, които всяка кариера води задължително;
2. по количествата във временните или еднократните разрешения за добив на

кариерните материали.

Чл. 101. (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) Размерът на таксите се определя съгласно чл. 7, 8 и 9:

1. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за речен и кариерен пясък, чакъл и баластра;

2. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за кварцов пясък за стъklarство и пясък за чистене на метални предмети;

3. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за пясъчно- глинести материали за производство на тухли, керемиди и капаци, вътрешна и външна мазилка;

4. за глина:

а) (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.);

б) (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.);

5. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за леярна пръст;

6. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за ломен, трошен и мозаичен камък от седиментни, еруптивни, пясъчни и други скали;

7. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за обикновени камъни от варопясъчници, варовици, травертити, доломити, мрамори, арагонити, черупчести варовици, конгломерати и други за вътрешна и външна облицовка;

8. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за варовици, мергели, калцити за добиване на вар;

9. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за варовици, мергели, глинесто-песъчливи материали за добиване на цимент;

10. за камъни за добиване на:

а) (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) павета;

б) (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) валяци, воденични камъни, точила, брусове;

в) (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) цокли, корниз, стъпала и други от пясъчници, трохиди, мергели, мрамори и други от седиментни скали;

г) (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) цокли, корниз, стъпала и други от гранити, сиенити, базалти, диорити, риолити, андезити и други от твърди еруптивни скали;

д) (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) плочи за тротоари и покриви.

Чл. 102. Таксите се заплащат:

1. ежесечно - в случаите по чл. 100, т. 1;

2. преди добива на кариерните материали в случаите по чл. 100, т. 2.

Чл. 103. (Доп. - ДВ, бр. 102 от 2000 г.) Таксите се внасят в приход на общинския бюджет по местодобиването на кариерния материал до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който е добит.

Раздел VI

Такси за технически услуги

Чл. 104. Таксите се заплащат за техническите услуги, които се извършват от общината, и обхващат дейностите във връзка с териториалното и селищното устройство, архитектурата, строителството, благоустройството, кадастъра в селищните и извънселищните територии.

Чл. 105. Таксите за технически услуги се заплащат от физическите и юридическите лица, ползватели на услугата, при предявяване на искането.

Чл. 106. Освобождават се от такси за технически услуги държавните и общинските органи, организациите на бюджетна издръжка и Българският Червен кръст.

Чл. 107. (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) Размерът на таксите за технически услуги се определя съгласно чл. 7, 8 и 9:

1. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на скица за недвижим имот;
2. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на скица за недвижим имот с указан начин на застрояване;
3. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за презаверяване на скици, от издаването на които са изтекли 6 месеца;
4. за определяне на строителна линия и ниво на строеж:
 - а) (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.);
 - б) (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.);
5. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на удостоверения за факти и обстоятелства по териториалното и селищното устройство;
6. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за заверяване на преписи от документи и на копия от планове и документацията към тях;
7. (нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) за издаване на разрешение за поставяне на временни съоръжения за търговия - маси, павилиони, кабинки и други;
8. (нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) за издаване на разрешение за строеж, основен ремонт и преустройство на съществуващи сгради и помещения в тях.

Чл. 108. Не се заплаща такса за технически услуги при:

1. допълване (поправки) на одобрен кадастрален план;
2. писмо до съда за издаване на изпълнителен лист за вземания по влязла в сила оценка;
3. освидетелстване на строежи като негодни за ползване, застрашени от самосрутване или вредни в санитарно-хигиенно отношение, когато специализираната комисия установи, че тези условия са налице;
4. отчуждаване на недвижими имоти за строителство и обезщетяване на правоимащите;
5. изменение и отмяна на влязла в сила заповед за отчуждаване и обезщетяване и нова оценка на отчужден недвижим имот;
6. определяне на обезщетения за придаваеми недвижими имоти към парцел по дворищнорегулационен план и за техникоустройствени мероприятия;
7. даване на устни справки за кадастралното, регулационното и градоустройственото положение на недвижими имоти;
8. даване на предварителна информация по въпроси на техническото обслужване.

Чл. 109. (1) Срокът за извършване на технически услуги, който не е установен с нормативен акт, се определя с решение на съответния общински съвет, но не може да надвишава 1 месец.

(2) При неспазване на срока по ал. 1 размерът на таксата за тях се намалява с 1 на сто на ден, считано от деня на забавянето, но не повече от 30 на сто от пълния ѝ размер.

Раздел VII

Такси за административни услуги

Чл. 110. (1) За извършени услуги по гражданското състояние се заплащат следните такси:

1. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на удостоверение за наследници;
2. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на удостоверение за идентичност на имена;
3. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на удостоверение, че не е съставен акт за раждане или акт за смърт;

4. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на дубликати на удостоверение за раждане или за граждански брак, както и за повторно издаване на препис-извлечение от акт за смърт;

5. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.);

6. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на удостоверение за семейно положение;

7. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на удостоверение за родствени връзки;

8. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за адресна регистрация и/или издаване на удостоверения за постоянен или настоящ адрес;

9. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за заверка на покана-декларация за посещение на чужденец в Република България;

10. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за заверка на покана-декларация за частно посещение в Република България на лице, живеещо в чужбина, на което родителите или един от тях са от българска народност;

11. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за легализация на документи по гражданското състояние за чужбина;

12. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за всички други видове удостоверения по искане на граждани;

13. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за преписи от документи.

(2) Не подлежат на таксуване следните услуги:

1. съставяне на акт за раждане и издаване на оригинално удостоверение за раждане;

2. съставяне на акт за граждански брак и издаване на оригинално удостоверение за сключен граждански брак;

3. съставяне на акт за смърт и издаване на препис-извлечение от него;

4. отбелязвания, допълвания и поправки в актовете за гражданско състояние;

5. учредяване на настойничество и назначаване на попечител;

6. поддържане на регистъра на населението;

7. отразяване на промяна на име в регистрите по гражданското състояние на населението;

8. издаване на удостоверение за наследствена пенсия.

Чл. 111. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) По производства за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти се заплаща такса.

Чл. 112. (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) За издаване на свидетелство за собственост при продажба на едър добитък се заплаща такса.

Чл. 113. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм. и доп., бр. 119 от 2002 г., изм., бр. 106 от 2004 г.) (1) За издаване на разрешения и за упражняване на дейности се заплащат такси в размери, определени от общинския съвет, при спазване на следните принципи:

1. размерът на таксите се определя въз основа на разходите, извършвани от общината за обработката на документите и за контрола по спазването на изискванията за извършване на дейността;

2. при прекратяването на дейността на даден търговски обект общината възстановява частта от годишната такса, пропорционална на периода, през който дейността не се осъществява;

3. при сезонна работа годишната такса се заплаща в размер, пропорционален на периода на извършването ѝ.

(2) Таксите по ал. 1 са:

1. първоначална - за издаване на разрешение за търговия по чл. 30, ал. 1 от Закона за тютюна и тютюневите изделия;

2. годишна - за контрол по спазване на изискванията за извършване на следните дейности:

а) търговия с тютюневи изделия по чл. 30, ал. 1 от Закона за тютюна и тютюневите изделия;

б) складиране, съхраняване, лагериране и търговия на едро на продукти от грозде, спирт, дестилати и спиртни напитки;

в) търговия на дребно с продукти от грозде, спирт, дестилати и спиртни напитки;

г) търговия със спиртни напитки в заведенията за хранене и развлечения;

3. дневна - за временен щанд за продажба на продукти от грозде, спирт, дестилати и спиртни напитки на панаири, събори, рекламни кампании на фирми и други подобни.

(3) За годината на издаване на разрешението или на започване на дейността годишната такса се заплаща в размер 1/12 част от годишната такса за всеки пълен месец до края на годината, включително месеца на издаването.

(4) Лицето не може да започне дейност преди издаване на разрешението.

Разрешението се издава след представяне на документ, удостоверяващ липсата на данъчни задължения, както и на други финансови задължения към общината, декларирани или установени от компетентен орган към датата на издаване на удостоверението.

Чл. 114. (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 106 от 2004 г.) Първоначалната такса по чл. 113, ал. 2, т. 1 се заплаща при предявяване на искането за издаване на разрешение, а годишната такса по ал. 2, т. 2 - до 31 януари.

Чл. 115. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Раздел VIII

(Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.)

Такса за кучета

Чл. 116 - 119. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Раздел IX

Такси за гробни места

Чл. 120. (1) (Доп. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) За ползване на гробни места над 8 години се заплащат еднократно такси, както следва:

1. (изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) до 15 години;

2. (изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) за вечни времена;

3. за ползване на семейни гробни места:

а) (отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.);

б) (отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.);

4. за придадени по регулация маломерни гробни места - съответната част от таксата, определена за гробното място.

(2) За урнов гроб се заплащат таксите по ал. 1, т. 1 и 2, намалени с 50 на сто.

Чл. 121. Таксите се събират от съответните служби на общината, стопанисваща гробищните паркове.

Раздел X

Такса за охрана и опазване на земеделски имоти

Чл. 122. (Отм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.).

Глава четвърта

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 123. (1) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2000 г.) Който не подаде декларация по чл. 14, не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък, се наказва с глоба в размер от 10 до 400 лв., а юридическите лица - с имуществена санкция в размер от 100 до 1000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2000 г.) За неподаване на декларация по чл. 17, за неподаването ѝ в срок, както и за посочване на неверни данни, довели до определяне на данъка в по-малък размер, ръководителите и счетоводителите на предприятията се наказват с глоба от 20 до 200 лв.

(3) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 119 от 2002 г.) Който декларира данни и обстоятелства, водещи до намаляване или освобождаване от такса, се наказва с глоба от 50 до 200 лв., а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от 100 до 500 лв.

Чл. 124. (1) (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Наследник, заветник или техен законен представител, който не подаде декларация по чл. 32, не я подаде в срок, не декларира или невярно декларира получено по наследство имущество, се наказват с глоба от 10 до 500 лв.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.).

(3) За нарушение по чл. 41 на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лв.

Чл. 125. При укриване на част от цената при получаване на имущества по дарение или по възмезден начин на страните се налага глоба в двойния размер на дължимия данък върху укритата част.

Чл. 126. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 127. (1) (Предишен текст на чл. 127 - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 119 от 2002 г.) При неспазване на разпоредби по този закон извън случаите по чл. 123, 124 и 125 на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лв., а на юридическите лица и едноличните търговци - имуществена санкция в размер от 100 до 500 лв.

(2) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Не се смята за административно нарушение неплащането в срок на данъците и таксите по този закон.

Чл. 128. (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г., бр. 112 от 2003 г.) Актовете за установяване на нарушенията по глава втора се съставят от данъчните органи при териториалните данъчни дирекции, а наказателните постановления се издават от главния данъчен директор или от упълномощени от него длъжностни лица.

(2) (Нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г., доп., бр. 112 от 2003 г.) Актовете за установяване на нарушенията извън случаите по ал. 1 се съставят от определени от кмета длъжностни лица от общинската администрация, а наказателните постановления се издават от кмета на общината. Кметът на общината издава наказателни постановления и в случаите по ал. 1, когато са му възложени правомощия по реда на Данъчния процесуален кодекс.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., предишна ал. 2, бр. 119 от 2002 г.) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(4) (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г.) Приходите от глоби и имуществени санкции по наказателни постановления, издадени от кмета на общината, включително в случаите по чл. 237, ал. 3 и 4 от Данъчния процесуален кодекс, постъпват в приход на бюджета на общината.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на този закон:

1. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) "Предприятия" са лицата по смисъла на Закона за счетоводството.

2. "Основно жилище" е имотът, който служи за задоволяване на жилищните нужди на гражданина и членовете на неговото семейство през преобладаващата част от годината.

3. "Семейство" са съпрузите, както и ненавършилите пълнолетие техни деца, които не са в брак.

4. "Земеделски производители" са физически или юридически лица, които произвеждат земеделска продукция за реализация на пазара.

5. "Пазарна стойност" е цената без начислените данъци и такси, която би била платена при същите условия за подобен недвижим имот или друга вещь между лица, които не са свързани. В пазарната стойност не се включва сумата на отстъпката или намалението.

6. (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) "Свързани лица" са лицата по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане.

7. (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., доп., бр. 109 от 2001 г.) "Битови отпадъци" са тези, които се получават в резултат на жизнената дейност на хората по домовете, дворните места, в административните, социалните и други обществени сгради. Към тях се приравняват и отпадъците от търговските обекти, занаятчийските дейности, предприятията, обектите за отпих и забавление, когато нямат характер на опасни отпадъци и в същото време тяхното количество или състав няма да попречи на третирането им съвместно с битовите.

8. "Едрогабаритни" са битовите отпадъци, които поради своите размери или тегло не могат да се поставят в съдовете за битови отпадъци или създават затруднения при товаренето им.

9. "Съдове за битови отпадъци" са контейнери, кофи, кошчета на обществени места, в които се изхвърлят битови отпадъци, както и полиетиленови чувалчета за разделно събиране.

10. "Редовни автобусни линии" са превозите, които се извършват по определен маршрут и разписание.

11. "Личен доход" са всички доходи на лицата с изключение на:

а) (изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., бр. 112 от 2003 г.) добавката за чужда помощ на лицата с намалена работоспособност над 90 на сто с определена чужда помощ;

б) сумите, които лицата, настанени в домове за социални грижи, получават като възнаграждение в трудовотерапевтичен процес;

в) помощите, определени с акт на Министерския съвет;

г) даренията с хуманитарна цел, направени на лицата, ползващи услугите на заведенията за социални грижи и формите за социално обслужване;

д) (нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) еднократно изплащаните допълнителни суми към пенсиите по решение на Министерския съвет.

12. (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 106 от 2004 г.) "Прилежащ терен" по смисъла на чл. 10, ал. 3 е застроеният двор (определеното допустимо застрояване), като не се включва застроената площ. В случаите, в които такъв не е определен по изисквания от закона ред, застроената площ и прилежащият терен са равни на 10 на сто от площта на имота.

13. (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 45 от 2002 г.).

14. (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 106 от 2004 г.).

15. (Нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) "Пълните разходи" включват всички разходи на общината по предоставяне на услугата, включително съответните разходи: за работни заплати и осигуровки на персонала; материални, режимни, консултантски; за управление и контрол; по събиране на таксите и други, имащи отношение към формирането на размера на таксата, определени конкретно от общинския съвет.

16. (Нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) "Основа" за определяне размера на таксата за битови отпадъци е обективен показател в стойностно изражение, на базата на който се определя процентът или промилът на пропорционалната такса, или натурален показател, въз основа на който таксата се определя на единица (например лв./1 човек, лв./куб. м изразходвана вода и други).

17. (Нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) "Отчетна стойност" е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

18. (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г.) "Унищожени превозни средства" са превозните средства, приети за разкомплектоване и съхраняване на определени за това места, и превозните средства, неподлежащи на възстановяване.

19. (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г.) "Застрахователна стойност" на превозно средство е действителната му стойност съгласно чл. 396, ал. 1, изречение второ от Търговския закон.

20. (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г.) "Оценката по счетоводни данни" по чл. 33, ал. 1, т. 6 е разликата между балансовата стойност на активите и балансовата стойност на пасивите на предприятието.

21. (Нова - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) "Поземлени имоти" са тези по смисъла на § 5, т. 2 от допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията.

22. (Нова - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) "Моторни превозни средства, внесени като нови" по смисъла на чл. 44, ал. 3 от закона са моторните превозни средства, за които едновременно са налице следните условия:

а) изтекли са не повече от 6 месеца от датата на първата им регистрация (включително в чужбина);

б) изминали са не повече от 6000 км.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) Данъчно задължените лица по чл. 11 подават декларация за всеки имот до териториалната данъчна дирекция по местонахождението му чрез териториалната данъчна дирекция по местоживеенето си в срок до 31 май 1998 г.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) Гражданите, които нямат местоживеене на територията на Република България, подават декларация в Регионална данъчна дирекция - София.

(3) Гражданите, подали декларация до 31 март 1998 г., ползват допълнително намаление от 5 на сто от размера на дължимия данък върху недвижимите имоти за 1998 г.

§ 3. (1) (Изм. - ДВ, бр. 83 от 1998 г., бр. 105 от 1998 г.) Гражданите плащат данъка върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци за 1998 г., както следва: 50 на сто до 30 септември, 25 на сто до 31 октомври и 25 на сто до 30 ноември.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 83 от 1998 г., изм. и доп., бр. 105 от 1998 г.) Гражданите, платили до 30 септември данъка върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци за цялата 1998 г., ползват отстъпка от 5 на сто. Същата отстъпка ползват и гражданите, които са получили съобщение след този срок, ако заплатят целия размер на данъка и таксата за битови отпадъци в 30-дневен срок от получаването на съобщението. В същия срок не се дължи лихва за закъснението.

(3) Допълнителният данък за 1998 г. се плаща в срок до 30 ноември 1998 г.

§ 4. Този закон се прилага, ако е по-благоприятен, и по отношение на откритите до влизането му в сила наследства, за които са подадени декларации в срока по чл. 32, но не са обложени с данък върху наследствата.

§ 5. В Закона за наследството (обн., ДВ, бр. 22 от 1949 г.; попр., бр. 41 от 1949 г.; изм., бр. 275 от 1950 г., бр. 41 от 1985 г., бр. 60 от 1992 г., бр. 21 от 1996 г. - Решение № 4 на Конституционния съд от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г.) се създава чл. 10а:

"Чл. 10а. Когато няколко лица са починали и не може да се установи последователността, в която е настъпила смъртта на всеки от тях, се счита, че по-възрастният е починал преди по-младия."

§ 6. Параграф 4 от допълнителните разпоредби на Закона за жилищностроителните кооперации (обн., ДВ, бр. 55 от 1978 г.; изм., бр. 102 от 1981 г., бр. 45 от 1984 г., бр. 75 от 1988 г., бр. 46 от 1989 г., бр. 21 от 1990 г., бр. 60 от 1992 г. и бр. 104 от 1996 г.) се отменя.

§ 7. В Закона за паметниците на културата и музеите (обн., ДВ, бр. 29 от 1969 г.; изм. и доп., бр. 29 от 1973 г., бр. 36 от 1979 г., бр. 87 от 1980 г., бр. 102 от 1981 г., бр. 45 от 1984 г., бр. 45 от 1989 г., бр. 10 и 14 от 1990 г., бр. 112 от 1995 г., бр. 31 от 1996 г. - Решение № 5 на Конституционния съд от 1996 г.; изм., бр. 44 от 1996 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 25 последното изречение се заличава.

2. В чл. 29, ал. 1, изречение първо думите "и местни" се заличават.

§ 8. Членове 10 и 11 от Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55 и 61 от 1997 г.) се отменят.

§ 9. В Закона за нотариусите (ДВ, бр. 104 от 1996 г.) в чл. 96 ал. 3 се отменя.

§ 10. В чл. 15 от Закона за данъчното производство (обн., ДВ, бр. 61 от 1993 г.; изм., бр. 20 от 1996 г. и бр. 51 от 1997 г.) се създава ал. 5:

"(5) При определяне на данъчните задължения данъчната основа се закръглява на цели 100 лева към по-малкото число, в случай че последните две цифри са под "50", и към

по-голямото число, ако последните две цифри са "50" или над "50". Размерът на данъка се закръглява на цели 10 лева към по-малкото число, в случай че последната цифра е по-малка от "5", и към по-голямото число, ако последната цифра е "5" или по-голяма от "5".

§ 11. Министерството на вътрешните работи при издаване на регистрационен талон на моторното превозно средство вписва в него и мощността на двигателя в киловата (конски сили).

§ 12. Законът влиза в сила от 1 януари 1998 г. и отменя Закона за местните данъци и такси (обн., Изв., бр. 104 от 1951 г., попр., бр. 10 от 1952 г., изм. и доп., бр. 12 и 104 от 1954 г., бр. 91 от 1957 г., бр. 13 от 1958 г., бр. 57 и 89 от 1959 г., бр. 21 и 91 от 1960 г., ДВ, бр. 85 от 1963 г., бр. 1 и 52 от 1965 г., бр. 53 от 1973 г., бр. 87 от 1974 г., бр. 21 от 1975 г., бр. 102 от 1977 г., бр. 88 от 1978 г., бр. 36 от 1979 г., бр. 99 от 1981 г., бр. 55 от 1984 г., бр. 73 от 1987 г., бр. 33 и 97 от 1988 г., бр. 21 и 30 от 1990 г., бр. 82 от 1991 г., бр. 59 от 1993 г., бр. 40 и 87 от 1995 г., бр. 14 от 1996 г. - Решение № 3 на Конституционния съд от 1996 г.; изм., бр. 20 и 37 от 1996 г., бр. 58 от 1996 г. - Решение № 9 на Конституционния съд от 1996 г.; изм., бр. 89 и 93 от 1996 г. и бр. 55 от 1997 г.).

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

към Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси

(ДВ, бр. 105 от 1998 г., в сила от 8.09.1998 г.)

§ 2. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" и се отнася за всички плащания на данъка върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци, извършени след 1 септември 1998 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за деноминация на лева

(ДВ, бр. 20 от 1999 г., доп., бр. 65 от 1999 г., в сила от 5.07.1999 г.)

.....
§ 4. (1) (Доп. - ДВ, бр. 65 от 1999 г.) С влизането в сила на закона всички числа в стари левове, посочени в законите, влезли в сила преди 5 юли 1999 г., се заменят с намалени 1000 пъти числа в нови левове. Замяната на всички числа в стари левове с намалени 1000 пъти числа в нови левове се прилага и за всички закони, приети преди 5 юли 1999 г., които са влезли или ще влязат в сила след 5 юли 1999 г.

(2) Органите, приели или издали подзаконови нормативни актове, влезли в сила преди 5 юли 1999 г. и в които има числа в левове, да направят произтичащите от този закон изменения в тях така, че измененията да се прилагат от датата на влизането в сила на закона.

.....
§ 7. Законът влиза в сила от 5 юли 1999 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Данъчния процесуален кодекс

(ДВ, бр. 103 от 1999 г., в сила от 1.01.2000 г.)

.....
§ 20. (1) Образуваните пред съда и неприключили съдебни производства по данъчни дела се разглеждат по досегашния ред.

(2) Неприключилите дела по отменения чл. 83, ал. 2 от Закона за събиране на държавните вземания се разглеждат по реда на глава дванадесета "а" от Гражданския процесуален кодекс.

(3) До приемането на устройствения правилник на данъчната администрация броят и териториалният обхват на данъчните дирекции се определят със заповед на министъра на финансите, която се обнародва в "Държавен вестник".

§ 21. За неуредените с този кодекс случаи се прилагат съответно разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение
на Закона за местните данъци и такси
(ДВ, бр. 109 от 2001 г., в сила от 1.01.2002 г., изм., бр. 45 от
2002 г., в сила от 1.01.2002 г.)

§ 51. За определяне на пътния данък, дължим от собствениците на превозни средства по чл. 61в, които са регистрирани за движение към датата на влизане в сила на този закон, се използват данните от свидетелството за регистрация на пътното превозно средство.

§ 52. (Изм. - ДВ, бр. 45 от 2002 г.) Данъкът върху превозните средства и пътният данък за 2002 г. се заплащат на две равни вноски в следните срокове: първата вноски - от 1 юни до 31 август, и втората - до 31 октомври. На предплатилите в първия срок за цялата година се прави отстъпка 10 на сто.

§ 54. При придобиване или наследяване на пътно превозно средство до 1 май 2002 г. данъчната основа е застрахователната му стойност.

ЗАКОН

за изменение и допълнение
на Данъчния процесуален кодекс
(ДВ, бр. 45 от 2002 г., в сила от 30.04.2002 г.)

§ 93. (1) Наложените глоби по чл. 186 от Закона за движението по пътищата се събират по реда на Данъчния процесуален кодекс.

(2) Незаплатени глоби по издадени до влизането в сила на този закон фишове по реда на чл. 186 от Закона за движението по пътищата се заплащат в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон в данъчното подразделение по местоживееене, без да се изпраща покана за доброволно изпълнение. След изтичането на 6-месечния срок издаденият фиш се счита за влязло в сила наказателно постановление и наложената глоба се събира по реда на Данъчния процесуален кодекс.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за туризма
(ДВ, бр. 56 от 2002 г., в сила от 1.10.2002 г.)

§ 11. Параграф 6 относно измененията и допълненията в Закона за местните данъци и такси влиза в сила от 1 януари 2003 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на
Закона за местните данъци и такси
(ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2003 г.)

§ 47. Таксата за битови отпадъци се събира от органите на данъчната администрация за срок две години от влизането в сила на този закон.

§ 48. (1) В срок до 30 ноември 2003 г. общинският съвет предоставя на съответните органи на данъчната администрация информация относно лицата, задължени да заплащат такса за битови отпадъци, и дължимите от тях суми. Информацията се предоставя във вид на електронен документ и при спазване на изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис или в одобрен от министъра на финансите унифициран формат на електронен и хартиен носител.

(2) Ако в срока по ал. 1 информацията не бъде предоставена, данъчната администрация събира таксата в определените от общинския съвет размери и основа, действаща към 31 декември на предходната година, от данъчно задължените лица по чл. 11.

§ 51. В срок до три месеца от влизането в сила на закона, но не по-късно от приемането на общинския бюджет общинският съвет приема наредбата по чл. 9. До приемането на наредбата определянето и администрирането на таксите се извършва по досегашния ред.

§ 52. Законът влиза в сила от 1 януари 2003 г., с изключение на § 11, § 12, § 13, т. 1, § 14, § 15, § 16, § 17 и § 18, които влизат в сила от 1 януари 2004 г., и на § 13, т. 2, който влиза в сила от 1 януари 2005 г.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение
на Гражданския процесуален кодекс
(ДВ, бр. 84 от 2003 г.)

.....
§ 18. Законът влиза в сила от деня на обнародването в "Държавен вестник" на Европейската конвенция за признаване и изпълнение на решения за упражняване на родителски права и възстановяване упражняването на родителските права от 1980 г., съответно на Хагската конвенция за гражданските аспекти на международното отвлечение на деца от 1980 г., с изключение на § 2, 3, 4, 5, § 8 - в частта относно чл. 423а, ал. 1, § 12, 15, 16 и 17, а § 10 влиза в сила от деня на влизането в сила на Закона за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс (ДВ, бр. 105 от 2002 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение
на Закона за местните данъци и такси
(ДВ, бр. 112 от 2003 г., в сила от 1.01.2004 г.,
доп., бр. 6 от 2004 г., в сила от 1.04.2004 г.)

§ 20. Лицата с увреждания, трайно намалената работоспособност на които е установена след навършване на възрастта за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст или са навършили тази възраст в срока на решението на ТЕЛК (НЕЛК), ползват правата си по този закон пожизнено независимо от определения в експертното решение срок.

§ 21. (1) Органите на данъчната администрация изчисляват, осъвременяват и съобщават на лицата по чл. 64 за дължимите от тях такси за битови отпадъци за 2004 г. и за сроковете за плащане, заедно със съобщенията за данъка върху недвижимите имоти, в случаите, в които няма промяна в способите на тяхното определяне.

(2) Съобщенията по ал. 1 имат статута на акт за установяване на вземането по чл. 9б, ал. 2 и могат да се обжалват по реда на Закона за административното производство.

(3) През 2004 г. вземанията по влезлите в сила актове по ал. 2 се събират от данъчната администрация по реда на Данъчния процесуален кодекс.

§ 22. Таксата за битови отпадъци за 2004 г. се заплаща при условията и в сроковете по чл. 28, ал. 1 и 2.

§ 22а. (Нов - ДВ, бр. 6 от 2004 г.) Надвнесените суми от данъчно задължените лица за превозните средства по досегашния чл. 61а, т. 2, 3 и 4 за периода след 1 април 2004 г. подлежат на прихващане или възстановяване от данъчната администрация по реда на чл. 112 от Данъчния процесуален кодекс.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение
на Закона за кадастъра и имотния регистър
(ДВ, бр. 36 от 2004 г.)

.....
§ 62. В срок три месеца от обнародването на този закон в "Държавен вестник" вписванията по поименната система се извършват от службите по вписванията към Агенцията по вписванията.

.....
ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение
на Закона за местните данъци и такси
(ДВ, бр. 106 от 2004 г., в сила от 1.01.2005 г.)

§ 21. В тримесечен срок от влизането в сила на този закон собствениците на товарни автомобили с технически допустима максимална маса над 12 т подават декларация по чл. 54, ал. 1, в която посочват технически допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването на превозното средство.

§ 22. Предприятията, задължени или избрали да прилагат Международните стандарти за финансови отчети от 1 януари 2005 г., подават декларации за същата година по чл. 17, ал. 1 за промяна в обстоятелствата в срок до 30 юни 2005 г.

§ 23. Законът влиза в сила от 1 януари 2005 г., с изключение на § 2 и 3, които влизат в сила от 1 януари 2006 г.

Приложение № 1
(Изм. и доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.,
в сила от 1.01.1999 г.,
отм., бр. 109 от 2001 г.,
в сила от 1.01.2002 г.)

Приложение № 2
(Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.,
в сила от 1.01.1999 г.,
изм. и доп., бр. 109 от 2001 г.,
в сила от 1.01.2002 г.,
изм., бр. 112 от 2003 г.,
в сила от 1.01.2004 г.,
доп., бр. 106 от 2004 г.,
в сила от 1.01.2005 г.)

Норми за данъчна оценка на недвижимите имоти

I. Общи положения

Чл. 1. Данъчната оценка на недвижимите имоти се определя в левове и представлява сума от данъчните оценки на отделните обекти.

Чл. 2. Недвижимите имоти или части от тях се оценяват, без да се отчита влиянието на ограничения и тежести.

Чл. 3. (1) Данъчната оценка се определя от органите на данъчната администрация по местонахождение на имота в 2-седмичен срок от подаване на молба по образец.

(2) Когато не е подадена декларация за облагане на имота с данък върху недвижимите имоти или са настъпили промени в декларираните характеристики, с молбата се подава и декларация по образец.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 112 от 2003 г., доп., бр. 106 от 2004 г.) Издадените до 30 юни на текущата година удостоверения за данъчна оценка на основание чл. 226, ал. 1 от Данъчния процесуален кодекс са валидни до тази дата, а издадените след тази дата - до края на текущата година. Когато данъчните задължения за имота са платени за цялата година и това обстоятелство е вписано в удостоверението, то е валидно до края на текущата година независимо от датата на издаването му. Удостоверенията за данъчна оценка на незастроени земеделски земи са валидни до края на текущата година.

II. Данъчна оценка на сградите

Чл. 4. Данъчната оценка на сгради или на части от сгради се определя въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър, корекционни коефициенти и площта по следната формула:

$$ДО = БС \cdot Км \cdot Ки \cdot Кх \cdot Кв \cdot Ко \cdot ПЛ,$$

където:

ДО е данъчната оценка в левове;

БС - базисната данъчна стойност на 1 кв. м в левове;

Км - коефициент за местоположение;

Ки - коефициент за инфраструктура;

Кх - коефициент за индивидуални характеристики;

Кв - коефициент за височина;

Ко - коефициент за овехтяване;

ПЛ - площта на сградата или част от нея в кв. м.

Чл. 5. (1) Базисната данъчна стойност (БС) се определя на квадратен метър в зависимост от конструкцията и вида на обекта.

(2) Конструкциите на сградите са посочени в таблица № 1.

Таблица № 1

Използвани кодове за видовете конструкции

Код | Конструкция

ПН паянтова

ПМ полумасивна

М1 масивна без стоманобетонни елементи или от сглобяеми етернитови и други плоскости (бунгала), масивна с частични стоманобетонни елементи

М2 масивна - едропанелна

М3 масивна с носещи тухлени стени и изцяло монолитни или сглобяеми стоманобетонни подови конструкции, масивна - сглобяеми скелетни и рамови стоманобетонни конструкции, пакетноповдигани плочи, едроплощен и пълзящ кофраж, скелетно-безгредови конструкции, специална конструкция (стоманени и др.)

(3) Базисната данъчна стойност в левове на квадратен метър се определя съгласно таблица № 2.

Таблица № 2

Кон-струкция	Жилищни сгради	Нежилищни сгради
	апартаменти	къщи
ПН	4,40	3,70
ПМ	7,50	6,40
М1	11,00	9,40
М2	14,00	12,00
М3	17,00	14,50

(4) За следните обекти в жилищни блокове базисната данъчна стойност се определя в процент от базисната данъчна стойност на апартаменти, както следва:

1. мезонети и ателиета - 100 на сто;

2. гаражи - 80 на сто.

(5) За следните обекти върху терени за жилищно строителство базисната данъчна стойност се определя в процент от базисната данъчна стойност на къщите, както следва:

1. гаражи - 85 на сто;

2. обори, хамбари, навеси с оградни стени и други подобни - 60 на сто;

3. навеси без оградни стени - 40 на сто.

(6) За следните нежилни обекти базисната данъчна стойност се определя в процент от базисната данъчна стойност на нежилните сгради, както следва:

1. гаражи и складове - 80 на сто;
2. навеси с оградни стени - 60 на сто;
3. навеси без оградни стени - 40 на сто.

(7) Самостоятелните обекти в общите части на сградата се оценяват отделно.

(8) Стойността на идеалните части от общите части на сградата е включена към данъчната базисна стойност.

Чл. 6. (1) Коефициентът за местоположение (Км) се определя по таблица № 3 или 4 и местонахождението на сградата:

1. по таблица № 3 се определя коефициентът за местоположение за всички сгради, с изключение на производствените и селскостопанските; когато не са определени зоните в населеното място и/или категориите на вилните зони, се прилагат коефициентите от колони 7 и 10;

Таблица № 3

Функционален тип	Зона					В		Извън		Вилна зона	
	строит.					строит.		строит.		строит.	
	I	II	III	IV	V	граница	граница	I	II	I	II
	кат.	кат.	кат.	кат.	кат.	кат.	кат.	кат.	кат.	кат.	кат.
София	40,0	32,0	27,0	18,0	12,0	11,0	10,0	28,0	16,0		
Варна	38,0	30,0	24,0	18,0	12,0	11,0	10,0	26,0	14,0		
Бургас	29,0	25,0	22,0	15,0	10,0	9,0	8,0	22,0	10,0		
Пловдив	25,0	21,0	16,0	14,0	10,0	9,0	8,0	16,0	10,0		
I, 1 група	21,0	16,0	13,0	10,0	9,0	8,0	7,0	12,0	9,0		
I, 2 група	19,0	15,0	10,0	8,0	7,0	6,0	5,0	9,0	7,0		
II, 1 група	14,0	10,0	7,0	5,0	-	4,0	3,0	6,0	5,0		
II, 2 група	10,0	6,0	5,0	4,0	-	3,0	2,5	4,0	3,0		
III	5,5	4,0	3,0	-	-	2,5	2,0	3,0	2,5		
IV, V	3,0	2,0	-	-	-	2,0	1,5	2,5	2,0		
VI, VII, VIII	1,5	-	-	-	-	1,1	1,0	1,3	1,2		

2. за търговски обекти коефициентът за местоположение по таблица № 3 се увеличава с 40 на сто. Под търговски обект се разбира - магазини, аптеки, павилиони, будки, складове за търговия на едро, бензиностанции, дискотеки, ресторанти, закусвални, сладкарници, пивници, бирарии, механи, кафенета, хотели, мотели, хазартни заведения;

3. по таблица № 4 се определя коефициентът за местоположение за производствените, селскостопанските и разположените върху същия имот (парцел) административни сгради към тях:

Таблица № 4

Функционален тип	Местоположение			
	благоприятно		неблагоприятно	
	производ- ствени	селско- стопански	производ- ствени	селско- стопански
	кат.	кат.	кат.	кат.
София	10,0	7,0	8,0	5,0
Варна	9,5	6,7	7,6	4,8

Бургас	9,0	6,3	7,2	4,5
Пловдив	8,5	6,0	6,8	4,2
I	7,0	4,9	5,6	3,5
II	5,0	3,5	4,0	2,5
III	3,0	2,1	2,4	1,5
IV, V	2,0	1,4	1,6	1,0
VI, VII, VIII	1,0	0,7	0,8	0,5

а) под производствени (промишлено производство) обекти се разбира - за

производствени цели, включително и производство и разпределение на пара, сгъстен въздух и газове, производство, трансфер и разпределение на електроенергия, помпени и водопречиствателни станции, хангари, гаражи, депа, складове и навеси за съхранение на промишлена продукция;

б) под селскостопански обекти се разбира - сгради за животновъдство и птицевъдство, сгради за растениевъдство, осеменителни станции, люпилни, фуражни и хранителни кухни, ветеринарни филтри, складове и навеси за съхранение на селскостопанска продукция, силоси, екарисажи;

в) сгради с благоприятно местоположение са тези, които отговарят на над 50 на сто от следните условия: сградата се намира в границите на населеното място; в близост (до 1 км) от републиканската пътна мрежа, жп гари и пристанища; обособени производствени (промишлени, търговски или селскостопански) зони.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Коефициентът за местоположение по ал. 1 за националните курорти и вилните зони към тях, както и за вилните зони до 10 км от морската брегова ивица се увеличава с 50 на сто, с изключение на Варна и Бургас.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Коефициентът за местоположение по ал. 1 за курорти от местно значение и за вилните зони към тях се увеличава с 20 на сто.

(4) Функционалният тип се определя с Единния класификатор на населените места (ЕКНМ) в Република България:

1. населените места от I (първи) функционален тип, без Варна, Бургас и Пловдив, се групират, както следва:

а) 1 група - Благоевград, Русе, Плевен;

б) 2 група - Стара Загора, Враца, Велико Търново;

2. населените места от II (втори) функционален тип се групират, както следва:

а) 1 група - Видин, Габрово, Добрич, Кърджали, Кюстендил, Ловеч, Монтана, Пазарджик, Перник, Разград, Силистра, Сливен, Хасково, Шумен, Ямбол;

б) 2 група - Ботевград, Горна Оряховица, Димитровград, Дупница, Казанлък, Карлово, Лом, Петрич, Самоков, Свищов, Смолян, Търговище, Червен бряг.

(5) Под вилни зони се разбира вилни зони с одобрени застроителни и регулационни планове.

(6) Границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони се определят с решение на общинския съвет. До приемане на решението се прилагат зоните и категориите, определени със заповед на кмета на общината.

Чл. 7. Коефициентът за инфраструктура (Ки) се определя, като към единица се прибави значението на елементите по таблица № 5:

$$K_i = 1 + A + B + V + G + D + E.$$

Таблица № 5

а) под производствени (промишлено производство) обекти се разбира - за

Елементи	Значение на елементите		
	има	няма	няма в сградата, но има в квартала

а) под производствени (промишлено производство) обекти се разбира - за

А. Водопровод	0,0	-0,05	-0,03
Б. Канализация	0,0	-0,05	-0,03
В. Електрификация	0,0	-0,07	-0,05
Г. Телефонизация	0,0	-0,02	-0,02
Д. Топлофикация	+0,06	0,00	0,00
Е. Улична мрежа	0,0	-0,08	-0,08

1. под улична мрежа се разбира улици, изпълнени с трайни настилки;
2. когато сградата не е включена към електрическата, водопроводната и канализационната мрежа, но в квартала е изградена съответната инфраструктура, за тези елементи се приема значението от колона 4. Под квартал се разбира част от населеното място, ограничено от уличнорегулационни линии (или улици, там където няма одобрен регулационен план), включително и когато съоръженията се намират в границите на улиците. Коефициентът от колона 4 се прилага и когато се оценява част от сграда, т. е. ако обектът няма изградена инфраструктура, но има такава в сградата.

Чл. 8. (1) Коефициентът за индивидуални характеристики (Кх) се определя, като към единица се прибавят следните корекции:

$$K_x = 1 + k_{k1} + k_{k2} + k_{k3},$$

където:

1. кк1 е корекция за разположение във височината на обекти, в жилищни и предимно жилищни сгради:

Таблица № 6

Обектът се намира на	Корекция (кк1)			
	в сгради с 6 и повече етажи без асансьор		в останалите сгради	
	нежи-лищни	апарта-менти	нежи-лищни	апарта-менти
1. Първи етаж	+ 0,10	- 0,05	+ 0,10	- 0,05
2. Втори до пети етаж	- 0,03	+ 0,03	0,00	+ 0,03
3. Шести и следващи етажи	- 0,10	- 0,03	- 0,08	0,00

а) когато обектите по т. 1 са разположени на последния етаж в сгради на два и повече етажа, корекцията кк1 се намалява с 0,05;

б) за ателиета, гаражи, мазета и тавани корекцията кк1 е нула;

2. кк2 - корекция за физическо състояние на обекта:

Таблица № 7

Физическо състояние	Значение на кк2
Не е извършван вътрешен основен ремонт над 20 години	- 0,05
Лошо физическо състояние	от - 0,10 до - 0,60

а) под лошо физическо състояние се разбира щети, причинени от бедствия, аварии и др., вследствие на които физическото състояние на обекта се е влошило значително; значението на корекцията се установява след оглед и съставяне на протокол, в който са описани щетите;

б) за останалите случаи кк2 е равна на нула;

3. кк3 - корекция за подобрения към обектите:

$$\text{кк3} = \text{А} + \text{Б} + \text{В} + \text{Г} + \text{Д} + \text{Е}$$

Таблица № 8

Вид на подобрението	Значение кк3	
	няма	има
А. Отоплителна инсталация	0,00	0,04
Б. Климатична инсталация	0,00	0,06
В. Луксозна или алуминиева дограма	0,00	0,04
Г. Шумо- или топлоизолации	0,00	0,03
Д. Покривни покрития	0,00	0,03
Е. Декоративни елем. и облицовки	0,00	0,02

а) под отоплителна инсталация се разбира локално парно отопление, подово или стенно отопление;

б) под климатична инсталация се разбира инсталация, която е трайно прикрепена към сградата;

в) под покривни покрития се разбира луксозни подобрения - специална покривна конструкция, покрития и изолации;

г) под декоративни елементи и облицовки се разбира луксозни вътрешни и фасадни декоративни елементи, мозайки, облицовки, пана и други.

Чл. 9. (1) Коефициентът за височина (Кв) се определя за търговски, производствени и селскостопански обекти, когато височината на етажа е по-голяма от четири метра, по следната формула:

$$0.05$$

$$K_v = (V - 3) \cdot 0.05,$$

където В е фактическата височина на етажа в метри, с точност до половин метър.

(2) Коефициентът се изчислява с точност до третия знак след десетичната запетая.

(3) За останалите обекти коефициентът има значение единица.

Чл. 10. (1) (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Коефициентът за овехтяване (Ко) се определя по следната формула:

$$K_o = [100 - (БГ - 5) \cdot ПР] / 100,$$

където:

БГ е броят години от завършването на сградата до момента на оценката (цяло число);

ПР - годишен процент на овехтяване на сградите по вид конструкция в процент:

Таблица № 9

Код конструкция	ПР - год. % на овехт.
ПН	1,0
ПМ	0,8
М1	0,7
М2	0,6
М3	0,5

(2) До петата година от завършване на сградата коефициентът има значение единица.

(3) Коефициентът за овехтяване не може да бъде по-малък от 0,65 за сгради или части от тях с паянтови или полумасивни конструкции, по-малък от 0,75 за М1 и М2 и по-малък от 0,85 за М3.

Чл. 11. (1) Площта (ПЛ) (бруто площ, разгънатата застроена площ) на сграда или част от нея представлява цялата площ, ограничена от: външната повърхност на фасадните стени и/или от мислените равнини, разполовяващи дебелината на вътрешните ограничаващи стени (за помещения); външната повърхност на фасадната стена и/или на парапета (за оградено отворено пространство); хоризонталната проекция на контура на покриващия конструктивен елемент (за неоградено покрито отворено пространство); външната повърхност на фасадните стени и парапети (за етаж на сграда, блок или секция на сграда).

(2) Площта на мазетата или таваните се определя, както следва:

1. тридесет на сто от бруто площта им, когато са прилежащи към жилищни обекти;
2. шестдесет на сто от бруто площта им, когато са прилежащи към нежилищни обекти.

(3) Определената по ал. 2 площ се прибавя към площта на обектите, към които мазетата или таваните са прилежащи.

(4) Когато мазета или тавани е необходимо да бъдат оценени като самостоятелни обекти, за площ се приема площта, определена съгласно ал. 2.

III. Данъчна оценка на незавършено строителство

Чл. 12. (1) Незавършеното строителство се оценява по завършени строително-монтажни работи в процент от данъчната оценка на сградата по проект, както следва:

1. до нулев цикъл - 15 на сто;
2. до груб строеж - 50 на сто;
3. до завършени вътрешни мазилки и поставена дограма - 75 на сто.

(2) Данъчната оценка на самостоятелен обект в незавършена сграда е част от данъчната оценка на незавършената сграда, съответстваща на отношението между бруто площта на обекта (вкл. идеални части от общите части на сградата) към бруто площта на сградата по проект.

IV. Данъчна оценка на земите в строителни граници, застроените дворове и на земите извън строителните граници (без земеделските земи)

Чл. 13. (1) Данъчната оценка на земите в строителните граници, вилните зони, застроените дворове (застроени места извън строителните граници) и на земите извън строителните граници (без земеделските земи) се определя въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър, корекционни коефициенти, площта и данъчната стойност на подобренията по следната формула:

$$ДО = БС \cdot Км \cdot Ки \cdot Ку \cdot Кз \cdot ПЗ + ДП,$$

където:

ДО е данъчната оценка в левове;

БС - базисната данъчна стойност на 1 кв. м в левове;

Км - коефициент за местоположение съгласно табл. № 3;

Ки - коефициент за инфраструктура;

Ку - коефициент за устройствена зона;

Кз - коефициент за застроеност;

ПЗ - площта на земята, включително застроената площ в кв. м;

ДП - данъчната стойност на подобренията.

(2) Данъчната оценка на водни площи, мини, кариери, земи в горския фонд и други подобни обекти се определя като за земи според местоположението и статута им.

Чл. 14. (1) Данъчната базисна стойност за земите е 0,8 лева за един квадратен метър.

(2) Данъчната базисна стойност за 1 кв. м незастроени места в строителните граници на населените места, определени с подробен градоустройствен план, е 125 на сто от базисната данъчна стойност по ал. 1.

(3) Базисната данъчна стойност на земи в строителните граници в населените места от IV, V, VI, VII и VIII функционален тип се увеличава, както следва:

1. при разстояние до 20 км от населеното място от нулев и първи функционален тип - с 10 на сто;
2. при разстояние до 15 км от населеното място от втори функционален тип - с 5 на сто.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Базисната данъчна стойност на земите във вилните зони до 10 км от морската брегова ивица, националните курорти и вилните зони към тях се увеличава с 50 на сто, с изключение на Варна и Бургас.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Базисната данъчна стойност на земите в курорти от местно значение и вилните зони към тях се увеличава с 20 на сто.

Чл. 15. Коефициентът за инфраструктура (Ки) се определя, като към единица се прибавя значението на елементите по табл. № 10.

$$K_i = 1 + A + B + B + \Gamma$$

Таблица № 10

Елементи	Значение на елементите		
	има в имота	няма в имота	няма в имота, но има в района
А. Водопровод	0,0	-0,05	-0,03
Б. Канализация	0,0	-0,05	-0,03
В. Електрификация	0,0	-0,07	-0,05
Г. Улична мрежа	0,0	-0,08	-0,08

1. под улична мрежа се разбира улици, изпълнени с трайни настилки;
2. когато имотът не е свързан с електрическата, водопроводната и канализационната мрежа, но в района е изградена съответната инфраструктура, за тези елементи се приема значението от колона 4. Под район се разбира част от населеното място (населено място е цялата територия, определена със землищната граница), ограничена от улици (пътища), включително и когато съоръженията се намират в границите на улиците (пътищата).

Чл. 16. (1) Коефициентът за устройствена зона (Ку) се определя в зависимост от предназначението на терена съгласно подробния градоустройствен план, както следва:

1. централна зона, $K_u = 1,10$;
2. производствени, предимно производствени и специално производствени зони, $K_u = 0,90$, а земи, заети от селскостопански дворове, $K_u = 0,80$;
3. всички останали зони (жилищни, обществено обслужване, паркове, зелени площи, за спорт и други), $K_u = 1,00$.

(2) Коефициентът по ал. 1 има значение единица за земи извън строителните граници на населеното място и за земи в населени места, в които не са обособени или не се обособяват такива зони.

Чл. 17. Коефициентът за застроеност (Кз) се определя по следния начин:

1. при процент на застрояване до 40 на сто, както и за незастроени земи коефициентът има значение единица. Процентът на застрояване се получава, като се раздели застроената площ на площта на имота (парцела);

2. при процент на застрояване над 40 на сто - по следната формула:

$$(ПЗ - 35)$$

$$K_z = 2 - 1.01$$

където ПЗ е процентът на застрояване.

3. при процент на застрояване 100 на сто - $K_z = 0,10$;
4. коефициентът се изчислява с точност до втория знак след десетичната запетая.

Чл. 18. (1) Данъчната стойност на подобренията (ДП) е сума от оценките на отделните подобрения.

(2) Оценката на всяко едно подобрение се определя като произведение от количествената му характеристика и следните стойности:

1. за трайни луксозни настилки (без обикновените мозаични, бетонни и глинени и други плочи) за 1 кв. м - 35 лв.;
2. за масивни огради (тухлени, бетонни, метални, смесени) и подпорни стени за 1 кв. м (дължина по височина) - 8 лв.;
3. за спортни площадки с трайна настилка за 1 кв. м - 15 лв.;
4. за басейни, трайно прикрепени към земята, за 1 куб. м - 23 лв.;
5. за паркинги за обществено ползване за кв. м:
 - а) зелени и с нетрайни настилки - 8 лв.;
 - б) всички останали - 15 лв.

V. Данъчна оценка на земеделски земи

Чл. 19. (1) Данъчната оценка на земеделските земи се определя въз основа на данъчната базисна стойност за един квадратен метър, в зависимост от начина на трайно ползване и категорията, коефициента за местоположение и площта, по следната формула:

$$ДО = БС \cdot Км \cdot ПЗ,$$

където:

ДО е данъчната оценка в левове;

БС - базисната данъчна стойност на 1 кв. м в левове;

Км - коефициент за местоположение;

ПЗ - площта на земята в кв. м.

(2) Данъчната оценка на гори върху земеделски земи се определя като за земеделски земи с трайни насаждения.

(3) Когато се налага да се оценят земи от горския фонд, те се оценяват като гори върху земеделски земи.

(4) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Данъчната оценка на видовете земи от горския фонд се определя, като се приравнява типът месторастене на земите от горския фонд към категорията земеделска земя по следната таблица:

Категория	Тип месторастене	Преобладаваща характеристика	Горско-растителен пояс, богатство и влага
1	2	3	4
III	3,5,7,90,92,93,106	Заливни и крайречни, богати	I-1,CD-23
IV	4,8,9,6,52,53,69	Заливни и крайречни, по-слаби	
V	10,14,16,37,40,41,42,44,46,54,62,73,74,76,77,78,79,81,82,84,105,111,112,114,116,118,136	Богати планински	CD-23 (21*II, 6*I)

VI	1,2,11,12,13,17,18,20, 22,24,25,27,29,30,31, 34,35,38,43,45,47,51, 55,56,58,59,60,63,64, 65,67,68,70,71,72,80, 83,85,86,87,94,95,97, 98,99,100,101,102,104, 107,109,110,113,115, 117,119,121,124,125, 127,133,135,140,141, 142,144,145	Богати равнинни, по-слаби планински	10*I I-21 CD-23 (21*I,4*II) 17*II B-12 3*III B-2 2*III C-23
----	--	--	--

VII	21,23,26,28,32,33,36, 61,66,75,108,120,122, 128,131,138,139,143, 146,147	По-слаби равнинни	5*AB-1,2, BC-12, (8*I,7*II)
-----	---	----------------------	-----------------------------------

VIII	15,19,48,50,57,89, 96,137	Сухи не- бедни, ня- кои високо- планински	2*I b-12,2*I C-1 3*III-2 BC-3
------	------------------------------	--	----------------------------------

IX	49,88,126,129,148, 149,150	Сухи и бедни, някои ви- сокопла- нински	4*A-1,1*I, II B-12, 2*III BC-23
----	-------------------------------	---	---------------------------------------

X	130,103,123,132,134	Много сухи и бедни	A-01 (2*AB-1,3* A-01)
---	---------------------	--------------------------	-----------------------------

където:

Римските цифри са горскорастителен пояс;

* - месторастене;

A - много бедна земя; B - бедна; C - средно богата; D - богата;

Цифрите: 0 - много сухо; 1 - сухо; 2 - свежо, и 3 - влажно.

Чл. 20. Базисната данъчна стойност (БС) се определя в левове за един квадратен метър земеделска земя съобразно категорията на земята и начина на трайното ползване:

1. при неполивни условия по следната таблица:

Таблица № 11

Начин на трайно ползване	Базисна данъчна стойност по категории (лв./кв. м)									
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X
Трайни насаждения	0,225	0,204	0,180	0,156	0,120	0,098	0,060	0,042	0,026	0,009
Ниви	0,125	0,112	0,098	0,086	0,065	0,054	0,033	0,023	0,015	0,006
Ливади	0,081	0,074	0,065	0,056	0,044	0,036	0,021	0,015	0,009	0,003

Пасища 0,048 0,044 0,039 0,033 0,026 0,021 0,012 0,009 0,005 0,002

2. при поливни условия - базисната данъчна стойност по т. 1, умножена с 1,20.

Чл. 21. Базисната данъчна стойност на земеделските земи се коригира с коефициент за местоположение (Км), който се образува, като към единица се прибавят следните корекции (Км = 1 + к1 + к2 + к3):

1. корекция за местоположение спрямо строителните граници на населеното място, в землището на което се намира имотът (к1):

Таблица № 12

Разстояние до строителните граници на населеното място, км	к1
граница	+ 0,25
до 1	+ 0,15
от 1 до 3	0,00
от 3 до 6	- 0,10
от 6 до 8	- 0,15
над 8	- 0,20

2. корекция за местоположение спрямо пътната мрежа с трайна настилка (к2):

Таблица № 13

Разстояние до пътната мрежа, км	к2
граница с пътната мрежа	+ 0,10
до 1	0,00
над 1	- 0,10

3. корекция, отчитаща функционалния тип на населеното място, в землището на което се намира имотът (к3):

Таблица № 14

Функционален тип на населеното място, в землището на което се намира имотът	к3
нулев	+ 0,30
I	+ 0,20
II	+ 0,15
III	+ 0,10
IV и V	0,00
VI, VII и VIII	- 0,10

VI. Данъчна оценка на правото на строеж

Чл. 22. (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Данъчната оценка на правото на строеж (ДОПС) се определя в левове по следната формула:

$$\text{ДОПС} = \text{РЗП} \cdot 0.25 \cdot \text{БС} \cdot \text{Км} \cdot \text{Ки} \cdot \text{Кс},$$

където:

РЗП е разгънатата застроена площ на сградата в кв. м;

БС - базисната данъчна стойност в зависимост от конструкцията и предназначението на сградата. Ако конструкцията е неизвестна, се приема М2. За предназначение се приема преобладаващото (над 50

на сто);

Км - коефициент за местонахождение според предназначението;

Ки - коефициент за инфраструктура, определен съгласно раздел IV; при учредяване право на строеж върху земеделски земи

Ки се определя по същия начин;

Кс - коефициент, отчитащ срока, за който е учредено правото, с точност до три знака след десетичната запетая.

-п

$K_c = (1 - 1,05^{-n})$, където "n" е броят години, за които е учредено правото. За над 100 години коефициентът приема значение единица.

VII. Данъчна оценка на правото на ползване

Чл. 23. (1) Данъчната оценка на вещното право на ползване (ДОПП) се определя в левове по следната формула:

$ДОПП = ДО \cdot K_c$,

където:

ДО е данъчната оценка на имота или на част от него в левове, върху който се учредява правото;

Кс - коефициент, отчитащ срока, за който е учредено правото, с точност до три знака след десетичната запетая.

-п

$K_c = (1 - 1,05^{-n})$, където "n" е броят години, за които е учредено правото. Коефициентът не може да бъде по-голям от 0,900.

(2) Когато правото на ползване е учредено за неопределен срок, броят години, за които е учредено правото, се изчислява, като от 70 се извади възрастта на ползвателя, а ако те са повече от един - възрастта на най-младия. Когато ползвателят е на повече от 70 години, за брой години се приемат 5.

(3) В случаите, в които е необходимо да се получи текуща оценка на правото на ползване, броят години "n" се определя за оставащия период, считано към датата, за която е необходима оценката.

Чл. 24. Данъчна оценка на правото на собственост при учредено вещно право на ползване се намалява с данъчната оценка на правото на ползване за оставащия период, считано към датата, за която е необходима оценката.

Приложение № 3 към чл. 55, ал. 1

(Ново - ДВ, бр. 109 от 2001 г.,

в сила от 1.01.2002 г.,

отм., бр. 45 от 2002 г.,

в сила от 1.01.2002 г.)